

دکتر کریمی: با همکاری برای ترسیم آینده بهتر دانشکده قدم بردارید

نشست رئیس دانشگاه با اعضای هیئت علمی دانشکده توان بخشی

دکتر کریمی، در دیدار با اعضای هیئت علمی دانشکده توان بخشی، انتقادپذیری و ظرفیت بالای استادان برای نقد منصفانه را مهم خواند و بر ضرورت حل مشکلات دانشکده با اندیشه و فکر تأکید کرد.

دکتر کریمی، در نشست صمیمی رئیس دانشگاه با اعضای هیئت علمی دانشکده توان بخشی که روز چهارشنبه اول آذر ۹۶ در سالن شورای این دانشکده برگزار شد، دکتر عطارباشی مقدم، رئیس دانشکده توان بخشی، گزارشی از وضعیت کنونی و فعالیت‌های انجام شده

در دانشکده را ارائه کرد و گفت: در حال حاضر این دانشکده ۷۶ کارمند، با ترکیب جنسیتی برابر و ۳۶ عضو هیئت علمی (شامل ۶ مربی، ۲۱ استادیار، ۴ دانشیار، ۵ استاد) دارد.

وی از بازنشستگی ۶ عضو هیئت علمی و جذب ۹ عضو جدید از سال ۹۲ تاکنون خبر داد و گفت: تا ۵ سال آینده حدود ۵ عضو دیگر نیز بازنشسته خواهند شد که اغلب آنها از گروه فیزیوتراپی خواهد بود. دکتر عطارباشی مقدم، سپس به رشته‌ها و مقاطع

فرصتی مناسب برای حضور پررنگ‌تر استادان در بالین عنوان کرد.

سپس اعضای هیئت‌علمی به بیان نقطه نظرات خود پرداختند.

در ابتدا دکتر شادمهر، خواستار تعیین ردیف بودجه مناسب برای تجهیز آزمایشگاه و حمایت برای راه‌اندازی رشته فیزیوتراپی بین‌الملل در واحد کیش شد.

دکتر هادیان، بر ضرورت طراحی نقشه راه با توجه به توانایی و پتانسیل موجود در دانشکده تأکید کرد و خواستار اصلاح مدار آموزش و پژوهش دانشکده شد. دکتر موسوی، تسهیل شرایط حضور استادان داخلی در کنفرانس‌های خارجی، اجرای سیستم شعاع در دانشکده و طراحی نرم‌افزاری برای ردیابی سرعت‌های علمی را مطرح کرد.

پس‌از آن دکتر خاتون‌آبادی، به اصلاح مبالغ حق محرومیت از مطب اعضای هیئت‌علمی اشاره کرد و همچنین تعداد زیاد دانشجویان را موجب کمبود وقت استادان برای فعالیت‌های خلاقانه دانست.

دکتر علیایی، خواستار تعیین خط‌مشی‌های گروه، توسط خود اعضای گروه شد و نبود برنامه استراتژیک بلندمدت را تهدیدی برای دانشکده خواند.

تحصیلی دانشجویان اشاره کرد و افزود: مجموعاً ۳۵۴ دانشجوی روزانه و ۱۰ دانشجوی بین‌الملل در این دانشکده مشغول به تحصیل هستند. همچنین بر اساس سیاست‌های دانشگاه مبنی بر حضور دانشکده‌ها در بیمارستان‌ها و فعالیت‌های بالینی، تعدادی از اعضا در بیمارستان‌های شریعتی و سینا مستقر شده‌اند.

رئیس دانشکده توان‌بخشی، اصلاح مبالغ اضافه‌کاری و حق محرومیت از مطب و حمایت مالی از اعضای هیئت‌علمی که در بیمارستان‌ها مستقر هستند را خواستار شد و افزود: زمینی برای ساخت ساختمان جدید دانشکده توان‌بخشی در خیابان ۱۶ آذر در نظر گرفته شده که امیدواریم با مساعدت‌های دانشگاه به بهره‌برداری برسد تا مشکلات کمبود فضای دانشکده حل شود.

وی در ادامه به معرفی فعالیت‌های حوزه آموزش و پژوهش پرداخت و عدم وجود اعتبارات پژوهشی متناسب با تجهیزات و کمبود نیروی انسانی را از جمله تهدیدهای دانشکده دانست.

دکتر عطارباشی مقدم، راه‌اندازی آزمایشگاه‌های تخصصی با امکان اجرای تحقیقات بالینی را نیز

دکتر فراهانی، پرداختن به خلاقیت و نوآوری در محیط آموزشی و تعدیل قوانین مرخصی اعضای هیئت علمی را مطرح و به افزایش بی محابای ظرفیت پذیرش دانشجو اعتراض کرد. همچنین از بیمارستان‌های دانشگاه خواست تا دانشکده‌ها را از پیکره خود بدانند و همانند بخش خصوصی نبینند.

دکتر مهري، هزینه بالای غذای دانشجویان شهریه پرداز را موجب اعتراض آن‌ها خواند.

دکتر باقري، به مداخله فیزیاتریست در امور بخش‌ها اشاره کرد و همچنین خواستار توجه به نحوه بازنشستگی اعضای هیئت علمی شد.

دکتر بشردوست، قوانین بخش پژوهش را موجب کندی فعالیت‌های پژوهشی خواند.

دکتر انصاری، روند کنونی جاری در دانشکده را تهدیدی برای عملکرد آینده آن دانست و از برخوردهای حذفی انتقاد کرد.

دکتر شاه بداغی، خواهان راه‌اندازی کلینیک ویژه دانشکده توان بخشی شد.

دکتر قطبی، ارزشیابی مدیران دانشکده‌ها را در بهبود روند آن مؤثر دانست.

دکتر فخاری، وجود موانع در کارهای تحقیقاتی را موجب

دلسردی استادان از انجام فعالیت‌های پژوهشی خواند. دکتر نقدی، حس رها شدن در سیستم دانشگاه را احساسی منفی خواند و خواستار توجه و حمایت بیشتر از دانشکده توان بخشی شد.

در ادامه دکتر کریمی، رئیس دانشگاه با یادآوری خاطرات نوستالژیک از بیمارستان زنان (جهانشاه صالح) که ۳۶ سال پیش در محل دانشکده توان بخشی برقرار بود، گفت: خوشحالم که پس از سال‌ها در جایی قدم گذاشتم که همچو خانه خود می‌دانم و آموزش‌های بسیاری در زمان دانشجویی و اینترنتی در آن دیده‌ام. در آن زمان تعداد زایمان‌ها به قدری زیاد بود که باید اینترن‌ها شیفت خود را تحویل دهند تا خدای ناکرده در آن حدفاصل مشکلی پیش نیاید. وی سپس به درخواست یکی از اعضای هیئت علمی برای برگزاری جلسات خصوصی با استادان اشاره کرد و گفت: در دانشکده‌ای هستیم که دانشجویان و فرزندان ما در آن آموزش می‌بینند لذا سطح گفتار، انتقادات و توقعاتمان باید به گونه‌ای باشد که بتوانیم به راحتی مشکلات و راه‌حل‌های آن را بیان کنیم. دانشگاه و دانشکده چیزی برای پنهان کاری ندارد و خوب است که استادان نیز حرف‌های خود را با زبانی شیرین و دلنشین بیان کنند.

رئیس دانشگاه، انتقادپذیری و ظرفیت بالای استادان برای نقد منصفانه را مهم خواند و تصریح کرد: وقتی صحبت‌های استادان را شنیدم و با تجربه‌ای که از سوابق دانشکده دارم دریافتم که این دانشکده همواره از نظر مدیریت و هماهنگی میان روسا، گروه‌ها و رشته‌ها در نوسان بوده است؛ اما اگر همه مسائل اخلاقی را در نظر بگیریم و به کار و دانشکده خود عشق و علاقه داشته باشیم می‌توانیم بسیاری از مسائل را تحمل کنیم.

وی وجود هیئت‌رئیس دلسوز در دانشکده‌ها را موجب انتقال مشکلات اعضای هیئت علمی و کارکنان به دانشگاه دانست و گفت: هیئت‌رئیس دانشگاه باید پدران به مشکلات تمامی اعضای دانشکده توجه نماید و متعجبم از اینکه برخی تصور می‌کنند می‌توانند از قدرت خود به هر نحوی که می‌خواهند استفاده کنند.

کنند. لذا وقتی مسئولیت اداره دانشکده را بر عهده می‌گیرید باید از فعالیت داوطلبانه اعضای هیئت‌علمی استقبال کنید و آن را قدر بدانید.

وی به مشکلات مطرح شده در دانشکده اشاره کرد و گفت: بسیاری از این مشکلات با همگرایی و گفتگو قابل حل است. اعضای هیئت‌علمی در دانشکده‌ها باید به قدری همفکری و گفتگو کنند تا به یک زبان مشترک برسند. این مشکلات با اندیشه و فکر قابل حل است. رئیس دانشگاه، تجربه ۴۳ سال حضور در دانشگاه را موجب دریافت بسیاری از مشکلات مدیریتی به محض ورود به محیط‌های مختلف دانشگاه خواند و خاطرنشان کرد: قضاوت من از دانشکده توان‌بخشی این است که این دانشکده با امکانات کم، کارهای بسیار خوبی انجام داده و بهتر از این هم می‌تواند ظاهر شود. البته به نظر می‌رسد دانشکده توان‌بخشی خود امروز نیازمند به توان‌بخشی است. توصیه‌ام این است که این دانشکده را رها نکنید و به دلیل دوری از ستاد مرکزی تصور نکنید که رها شده‌اید چرا که من چنین احساسی به دانشکده شما ندارم و پیش از دانشکده پزشکی به اینجا آمده‌ام. سعی کنید با همگرایی برای ترسیم آینده بهتر دانشکده قدم بردارید. ▲

دکتر کریمی پاسخگویی رئیس دانشکده به دانشگاه را مانعی برای تعامل آنها با اعضای هیئت‌علمی ندانست و تأکید کرد: رئیس دانشکده باید پاسخگوی دانشگاه باشد اما در عین حال باید مشکلات بدنه را نیز به دانشگاه منتقل کند و در رفع مشکلات آنها بکوشد. اگر قدرتی در دستان رئیس و هیئت‌رئیس دانشکده‌هاست، قطعاً برای حل مشکلات است و اگر فردی غیر از این رفتار کند، اخلاقی نیست.

رئیس دانشگاه، رشد شخصیتی، ظرفیت بالا و سینه گشاده برای شنیدن نقد را از ویژگی‌های مهم دانست و گفت: واقعیت این است که ما ساعات زیادی را در محل کارمان هستیم و تقریباً دانشگاه خانه اول ماست؛ مگر می‌شود این مکان را تبدیل به جایی کنیم که نتوانیم در آن نفس بکشیم و احساس راحتی کنیم. اعضای هیئت‌علمی باید حضور در این دانشگاه را راحت‌تر از خانه خود بدانند و روسای دانشکده‌ها حتی اگر از نظر امکانات مادی در مضیقه هستند، از نظر روانی باید شرایطی را فراهم کنند که افراد با علاقه‌مندی به فعالیت‌های خود ادامه دهند.

دکتر کریمی، افزود: معتقدم اگر کارکنان از وضعیت خود در دانشکده‌ها و بیمارستان‌ها راضی نباشند، امکان ندارد که بتوانند رضایت برای دیگران ایجاد

